

1873-08-25

SENDER

Karl Madsen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 22 nr. 14

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Min smilde Skovgaard!

Maa jeg takke Dig
 For Hilsenen i Skredsvigs Brev til mig,
 Og hvor Din Sindrigheid mig dog fornøjede,
 Og for Din Kløgt min Agtelse forhøjede,
 Waar Du „den Eddalæsende“ mig kaldede.
 Den Roes med Ret jeg haaber mig tilfalden,
 At her min Edda jeg tilgaavne studevede
 Og til dens Indhold Vjendskaben formig
 Thi mangen Rune. Urd paa Skjoldet ristede,
 Som blisset sin Betydning havde mistet.
 Der forduim som en Glæde stod mig der,
 Den har Verdande mig fortolket her.
 I hver en Elv, i hvert et Kildevald,
 I Skoven, Tossen, Kleven, paa hvert Fjeld
 Jeg fundet har det dybere forklaret
 Hvad ved at læse Edda jeg erfarede! —
 Du troer vel neppe, men det er dog sandt,
 At her i Skoven Mimer selv jeg fandt.
 Saa hør! Engang, da jeg en Aften ene
 I Skoven flakkede om, Ublødt Fjeldets Sten
 En Røst, mig syntes, künde jeg fornemme,
 Jeg standsed, lytted, det var Mimors Stemme.
 Snart bruste den, snart var den mild
 og blid,
 Men stæde rastløs, gav sig nyske Tid

At træde Vjnd. Niidrom var saa stille
I Granen hvilken Drosken slog sin Fille,
Men Stemmen plagend. Jeg forsøge vil
At tolke den. Høi da opmærksom til!

Rislende,

Hvislende,

~~Løber~~ min Bak

Bag Elmhak.

Din løber idag og igaar

Som den løvfulde Tusinde har

Willær.

Hvorfor vil Du da klage?

Er end Tiden orang.

Og vil ikke engang

Rispende Herkendi Skjaldens Sang

Fra de gamle Dage.

Saa et dog Naturen den samme, toner,

End er Madstrav og Maalstens ej

Til Tjeldens Ton, naade op!

I endnu ikke Du klage tør!

Men Du troede vel kun

At det var i den Tid, man mon

At man Himel fandt Aserne dykke,

Hvor en Morgenstund

Drikke Hviden, sin Livskrafts tur

I gode Stykke

At Valldens Pant.

Ny, alt smukt og stort

I Skjaldens Næse, et her levendejagt

Meh de gamle Ligte Din sande opstod

Før Aanden, Du næppe eller forstod

Den Odin, der dækket Himmel og Hav

Forstander til Askur og Embla ges

Og hentet i Bjerg og Sættings Mjød

Drikken, som Skjaldene nede

I i paa Naturen som Males blot;

Se paa den som Skjald, det er ogsaa godt

Et blot hus Du er, i jensier Din Haand

Hvad Du føler, maa smid; over form

Som Sommerfuglen over sin Larve,

Naar: Sand!

Her stander jeg, troe og, at sommen stander

Den talte fott, men met jeg ikke sandet

I Tanker gik jeg bort, og dengang kom

Til Viger hjem, du først jeg sode mig om

I Bøgeskoven, mellem Blaae Tjørnender

Den ene somme sikkert og Du f. a. s.

Men vil hilgases Du sommen red forde

Saa Du nøjendigt Edder Lær maa

Nu haaber jeg at se Bladet vender,

Saa jeg til Eddalassen i Hilsen ender

Og her jeg slutte maa, thi knap et Blad er

Tank skunden paa Din Eddalassen

Har Madsen

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 14